

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2014 r.

zmieniające rozporządzenie - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład prokuratury rejonowej, okręgowej i apelacyjnej wchodzi co najmniej jedna komórka organizacyjna zajmująca się łącznie sprawami z zakresu postępowania przygotowawczego i sądowego. W prokuraturach rejonowych o obsadzie kadrowej nieprzekraczającej dziesięciu prokuratorów można nie tworzyć komórek organizacyjnych.

3. W skład Prokuratury Generalnej wchodzi komórki organizacyjne wskazane w art. 17 ust. 17 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej "ustawą o prokuraturze".

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podział na komórki organizacyjne w danej jednostce wraz ze wskazaniem zadań, określa:

1) Prokurator Generalny dla Prokuratury Generalnej i prokuratur apelacyjnych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 240, poz. 1430 i Nr 203, poz. 1192, z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1623 oraz z 2014 r. poz. 504.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 240, poz. 1430, z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623 oraz z 2014 r. poz. 504.

2) Prokurator Apelacyjny, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego, dla prokuratur okręgowych i rejonowych.”,

d) uchyla się ust. 4;

2) § 7-9 otrzymują brzmienie:

„§ 7. 1. Prokurator Generalny wykonuje zadania przy pomocy Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego, dwóch pozostałych zastępców, Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

2. Prokurator Generalny określa zakres nadzoru nad departamentami i biurami Prokuratury Generalnej wykonywanego przez Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego i dwóch pozostałych zastępców Prokuratora Generalnego.”;

§ 8. 1. Prokuratura rejonowa:

1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze, z wyłączeniem spraw, o których mowa w § 9 i § 10;

2) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1, z zastrzeżeniem pkt 3, oraz w ramach pomocy prawnej;

3) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w postępowaniu odwoławczym, jeśli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania.

2. Decyzję o tym, w których sprawach w postępowaniu odwoławczym bierze udział prokuratura rejonowa podejmuje prokurator okręgowy na wniosek prokuratora rejonowego.”;

§ 9. 1. Prokuratura okręgowa:

1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach o poważne przestępstwa kryminalne i gospodarcze, w tym:

a) przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o znacznej wartości;

b) przestępstwa z art. 189a, art. 252 § 1 i 2, a także z art. 286 § 1 i art. 287 § 1 w zw. z art. 294 § 1, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o wielkiej wartości oraz art. 310 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej "k.k.",

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003

c) przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁴⁾), przestępstwa z art. 56a i 57-60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 43 i 44 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁵⁾);

2) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach pozostających we właściwości prokuratury rejonowej, jeżeli przemawia za tym szczególna waga lub zawilość sprawy;

3) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami w sprawach, których dotyczy postępowanie, o którym mowa w pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem pkt 4 oraz w ramach pomocy prawnej;

4) bierze udział w postępowaniach prowadzonych przed sądami apelacyjnymi, jeśli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania;

5) sprawuje nadzór instancyjny i służbowy nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach rejonowych;

6) prowadzi wizytacje i lustracje prokuratur rejonowych.

2. Decyzję o tym, w których sprawach przed sądami apelacyjnymi bierze udział prokuratura okręgowa podejmuje prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora okręgowego.”;

3) w § 10:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1385 i 1529, z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1576 oraz z 2014 r. poz. 586 i 1133.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 111, poz. 1181, z 2005 r. Nr 39, poz. 377, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 235, poz. 1551, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 156, poz. 934, Nr 205, poz. 1204, Nr 282, poz. 1660, z 2012 r. poz. 1136 oraz z 2013 r. poz. 771.

- „1) prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w sprawach:
- a) o charakterze terrorystycznym,
 - b) dotyczących zorganizowanej przestępczości mającej na celu popełnianie poważnych przestępstw kryminalnych, gospodarczych i skarbowych,
 - c) o poważne przestępstwa korupcyjne,
 - d) o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli przestępstwa dopuszczono się względem mienia o wielkiej wartości.”,
- b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4) sprawuje nadzór instancyjny i służbowy nad postępowaniami prowadzonymi w prokuraturach okręgowych;
- 5) prowadzi wizytacje i lustracje prokuratur okręgowych i prokuratur rejonowych.”;
- 4) uchyla się § 14;
- 5) po § 14 dodaje się § 14a i 14b w brzmieniu:
- „§ 14a. 1. Prokurator bezpośrednio przełożony, stwierdzając potrzebę zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego:
- 1) podejmuje nową decyzję osobiście;
 - 2) w szczególnie uzasadnionych przypadkach może polecić opracowanie projektu nowej decyzji, na podstawie pisemnych wytycznych, innemu prokuratorowi.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2:
- 1) nową decyzję podpisuje prokurator bezpośrednio przełożony;
 - 2) polecenie i wytyczne włącza się do akt głównych sprawy.
- § 14b. 1. Prokurator przełożony, wydając polecenie, zachowuje drogę służbową. Zachowanie drogi służbowej obowiązuje również w korespondencji z prokuratorem przełożonym.
2. Jeżeli polecenie zostało wydane z pominięciem drogi służbowej, wykonujący je prokurator zawiadamia o tym swojego zwierzchnika służbowego.”;
- 6) § 16 otrzymuje brzmienie:
- „§ 16. W sprawach o obszernym materiale dowodowym, a także zawiłych pod względem faktycznym lub prawnym, kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy wyznacza współreferenta sprawy, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z referentów i rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu. Kierownik

jednostki lub zwierzchnik służbowy może wyznaczyć współreferenta również, gdy potrzeba taka wynika z toku prowadzonego postępowania.”;

7) w § 17:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sprawach, o których mowa w § 16, kierownik jednostki może powołać zespół prokuratorów, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z jego członków rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu

2. Kierownik jednostki może powołać kierownika zespołu, który organizuje jego prace, w tym wyznacza zadania członkom zespołu i określa termin realizacji czynności.”,

b) uchyla się ust. 4;

8) w § 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik jednostki określa podział czynności podległych prokuratorów oraz zasady organizacji pracy i zastępowania prokuratorów przy wykonywaniu czynności.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Odstąpienie od zasad wymienionych w ust. 1 wymaga zgody zwierzchnika służbowego, a w przypadkach niecierpiących zwłoki zawiadomienie zwierzchnika służbowego, niezwłocznie po wykonaniu czynności.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W szczególnie uzasadnionych wypadkach prokurator apelacyjny na wniosek kierownika jednostki może zwolnić prokuratora z obowiązku realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia przez niego funkcji na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy.”;

9) w § 21 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Prokurator Generalny ustala podział pomiędzy prokuraturami rejonowymi, okręgowymi i apelacyjnymi obowiązków związanych z pełnieniem przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania.”;

10) po § 23 dodaje się § 23a w brzmieniu:

„§ 23a. Prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych przez podległych im prokuratorów i pracowników

prokuratury oraz właściwą organizację pracy w powierzonych im jednostkach i komórkach organizacyjnych prokuratury, poprzez:

- 1) dobór odpowiednich kadr;
- 2) usprawnianie organizacji i techniki pracy prokuratury;
- 3) dbałość o sprawność postępowania i należytą kulturę pracy w podległych jednostkach;
- 4) dbałość o równomierny rozkład zadań;
- 5) bieżącą współpracę z podmiotami uprawnionymi do prowadzenia postępowań przygotowawczych;
- 6) sprawowanie nadzoru nad szkoleniem prokuratorów i pracowników prokuratury;
- 7) kierowanie wykonaniem odpowiednio do kompetencji: budżetu w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze lub planu finansowego;
- 8) wykonywanie zarządu majątkiem i zapewnienie oszczędnego gospodarowania mieniem prokuratury;
- 9) czuwanie nad przestrzeganiem zasad ochrony i bezpieczeństwa obiektów prokuratury;
- 10) rzetelną i terminową sprawozdawczość statystyczną;
- 11) zapewnienie ochrony informacji niejawnych;
- 12) zapewnienie ochrony danych osobowych.”;

11) w § 24 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) zapoznawania się z aktami sprawy;
- 2) żądania ustnych lub w szczególnie uzasadnionych przypadkach pisemnych informacji o przebiegu postępowania;”;

12) w § 26:

a) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) zapoznawać się z aktami sprawy, przy czym zapoznanie nie może utrudniać biegu postępowania;
- 2) żądać ustnych informacji o przebiegu postępowania bądź kopii dokumentów z akt sprawy, w tym również w postaci elektronicznej;”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy nie może rozstrzygać zażaleń na decyzje podjęte w toku nadzorowanego przez niego postępowania

przygotowawczego. Do rozstrzygnięcia zażaleń w tej sprawie wyznacza się innego prokuratora.”;

13) w § 29 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Prokurator Generalny może konsultować sposób prowadzenia sprawy z prokuratorem prowadzącym sprawę lub kierownikiem tej jednostki. Z przebiegu konsultacji prokurator prowadzący sprawę lub kierownik tej jednostki sporządzają notatkę.”;

14) po § 31 dodaje się § 31a w brzmieniu:

„§ 31a. 1. Aprobata, o której mowa w art. 99 ust. 1a ustawy o prokuraturze, lub jej odmowa następuje poprzez zamieszczenie na rękopisie albo odpisie pisma procesowego odpowiedniej adnotacji, daty i podpisu oraz odcisnięcie pieczęci służbowej lub też w formie elektronicznej.

2. W razie odmowy aprobaty informuje się asesora o powodach tej decyzji i udziela mu wskazówek co do sposobu załatwienia sprawy lub usunięcia stwierdzonych uchybień.”;

15) w § 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wizytacje i lustracje prokuratur apelacyjnych przeprowadzają wizytatorzy Prokuratury Generalnej i wyznaczeni prokuratorzy Prokuratury Generalnej lub prokuratorzy prokuratur apelacyjnych, a w przypadku potrzeby także urzędnicy tych prokuratur. Zespołowi wizytacyjnemu przewodniczy wizytator Prokuratury Generalnej.”;

16) w dziale I w rozdziale 5 po § 43 dodaje się § 43a w brzmieniu:

„§ 43a. 1. Prokurator Generalny, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr prokuratury, a zwłaszcza potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych jednostek, przydziela nowe stanowiska prokuratorskie poszczególnym jednostkom.

2. W razie zwolnienia stanowiska prokuratorskiego prokurator apelacyjny niezwłocznie zawiadamia o tym Prokuratora Generalnego, który na podstawie kryteriów wymienionych w ust. 1, przydziela stanowisko do tej jednostki, w której nastąpiło zwolnienie, do innej jednostki albo stanowisko znosi.

3. W razie planowanego zwolnienia stanowiska prokuratorskiego przez prokuratora, który przechodzi w stan spoczynku po osiągnięciu wymaganego wieku,

prokurator apelacyjny, nie później niż na pięć miesięcy przed zwolnieniem stanowiska, zawiadamia o tym Prokuratora Generalnego.”;

17) w § 45 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury, na prokuratury rejonowe i komórki organizacyjne prokuratury okręgowej;”;

18) w § 46:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na prokuratury okręgowe i komórki organizacyjne prokuratury apelacyjnej;”;

b) uchyla się pkt 5;

19) w § 47 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje podziału etatów asystenta prokuratora oraz etatów pracowników prokuratury na poszczególne okręgi apelacyjne;”;

20) po § 53 dodaje się § 53a w brzmieniu:

„§ 53a. Szczegółowy tryb pracy zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej określa uchwalony przez nie regulamin.”;

21) po § 54 dodaje się § 54a i 54b w brzmieniu:

„§ 54a. Zadania i kompetencje dysponenta głównego obejmują:

1) przygotowywanie i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projektu budżetu wraz z uzasadnieniem, a następnie wykonywanie budżetu w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

2) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projektu budżetu w układzie zadaniowym wraz z uzasadnieniem, a następnie wykonywanie wydatków w układzie zadaniowym w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

3) opracowywanie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, harmonogramu realizacji budżetu państwa w części odpowiadającej prokuraturze;

4) wydawanie dyspozycji uruchomienia środków budżetowych z rachunku bieżącego dysponenta głównego dla podległych dysponentów, w granicach określonych harmonogramem, o którym mowa w pkt 3;

5) sprawowanie nadzoru i kontroli nad całością gospodarki finansowej prokuratury, w tym:

a) kontroli nad dokonywaniem przez podległe jednostki organizacyjne wstępnej oceny celowości poniesionych wydatków oraz realizacją właściwych procedur,

b) gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa,

c) funkcjonowaniem adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej,

d) przestrzeganiem dyscypliny finansów publicznych,

e) realizacją zadań finansowanych z budżetu państwa,

f) efektywnością i skutecznością realizacji planów w układzie zadaniowym na podstawie mierników stopnia realizacji celów,

g) ustalaniem dla podległych jednostek organizacyjnych sposobu dokonywania wydatków przy wykorzystaniu służbowych kart płatniczych;

6) dokonywanie ocen przebiegu wykonania zadań w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze oraz dochodów i wydatków jednostek organizacyjnych, w tym: przede wszystkim prawidłowości i terminowości pobierania dochodów; zgodności wydatków z planowanym przeznaczeniem; prawidłowości wykorzystania środków finansowych, w tym zakresu zrealizowanych zadań oraz podejmowanie, w razie potrzeby, działań zmierzających do prawidłowego wykonania budżetu;

7) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości informacji o realizacji Wieloletniego Planu Finansowego Państwa w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze, w tym o stopniu realizacji celów, w terminach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁶⁾);

8) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej w części budżetu państwa odpowiadającej prokuraturze;

9) ustalanie szczegółowych zasad i organizowanie przepływu informacji w zakresie realizacji zadań finansowo-rzeczowych oraz koordynowanie wykonania tych zadań na obszarach apelacji;

10) opracowywanie (w tym także w układzie zadaniowym), po zasięgnięciu opinii dysponentów drugiego stopnia, zgodnych ze strategią przyjętą przez Radę Ministrów

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911 i 1146.

programów wieloletnich do realizacji przez jednostki organizacyjne i - po ustanowieniu przez Radę Ministrów programu wieloletniego - zabezpieczanie środków i limitów środków budżetowych na jego realizację;

11) przekazywanie Ministrowi Sprawiedliwości planu działalności prokuratury na rok następny w terminach umożliwiających sporządzenie przez Ministra Sprawiedliwości planu działalności kierowanego przez niego działu administracji rządowej;

12) przekazywanie Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdania z wykonania planu działalności prokuratury oraz oświadczenia o stanie kontroli zarządczej za poprzedni rok w zakresie prokuratury w terminach umożliwiających sporządzenie przez Ministra Sprawiedliwości sprawozdania z wykonania planu działalności oraz złożenie oświadczenia o stanie kontroli zarządczej za poprzedni rok;

13) inicjowanie i wprowadzanie efektywnych form zarządzania finansami i majątkiem prokuratury oraz koordynowanie i nadzorowanie tych procesów;

14) określanie, w uzasadnionych przypadkach, zakresu zadań i kompetencji podległych dysponentów;

15) wykonywanie obowiązków w zakresie planowania, finansowania i nadzorowania inwestycji prokuratury.

§ 54b. Zadania i kompetencje dysponenta drugiego stopnia obejmują:

1) przygotowywanie przy współpracy z podległymi dysponentami trzeciego stopnia projektu planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej i przedstawianie go dysponentowi głównemu, opracowywanie planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej, a następnie wykonywanie planu finansowego jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

2) przygotowywanie przy współpracy z podległymi dysponentami trzeciego stopnia projektu budżetu w układzie zadaniowym na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej, a następnie wykonywanie wydatków w układzie zadaniowym na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

3) opracowywanie, w porozumieniu z podległymi dysponentami trzeciego stopnia, harmonogramu realizacji planów finansowych poszczególnych jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

4) dysponowanie rachunkami bieżącymi prokuratury apelacyjnej, z wyodrębnieniem rachunków dochodów i wydatków;

5) sprawowanie nadzoru i kontroli przebiegu wykonania zadań określonych w planach finansowych podległych dysponentów oraz przestrzegania przez nich zasad gospodarki finansowej, w tym gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, przestrzegania dyscypliny finansów publicznych oraz funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej;

6) uczestniczenie w opracowywaniu projektów programów wieloletnich w zakresie dotyczącym obszaru działania danej prokuratury apelacyjnej;

7) podejmowanie działań organizacyjnych na rzecz optymalizacji wydatków związanych z funkcjonowaniem jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej;

8) organizowanie na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej właściwego przepływu informacji w zakresie realizacji zadań oraz dochodów i wydatków, w tym programów wieloletnich, przez podległe jednostki; dokonywanie ich kwartalnych ocen oraz przekazywanie tych ocen wraz z niezbędnymi wnioskami dysponentowi głównemu;

9) wykonywanie obowiązków w zakresie planowania, finansowania i nadzorowania inwestycji jednostek na obszarze działania danej prokuratury apelacyjnej.”;

22) w § 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje jednostka określona zgodnie z odpowiednio stosowanymi art. 31-34 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej "k.p.k.".”,

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przekazanie sprawy według właściwości miejscowej do innej jednostki nie wymaga zarządzenia ani postanowienia.”;

23) po § 61 dodaje się § 61a w brzmieniu:

„§ 61a. 1. Wyłączenie do prowadzenia w odrębnym postępowaniu sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wymaga wydania postanowienia.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

1) podmiotowy i przedmiotowy zakres wyłączenia;

2) sposób wyłączenia - przez dokładne wskazanie nazwy i daty przeprowadzonych dowodów lub innych sporządzonych dokumentów oraz numeru karty lub miejsca złożenia dowodów rzeczowych z zaznaczeniem, czy dokumenty wydzielą się w oryginale czy w odpisie lub kopii.

3. Czas trwania postępowania przygotowawczego w wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, liczy się od dnia wszczęcia postępowania pierwotnego tylko wtedy, gdy sprawa ta była objęta zakresem postanowienia o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia. W takim przypadku wyłączona sprawa obejmuje także odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia oraz o jego przedłużeniu.

4. Jeżeli w podlegającej wyłączeniu innej sprawie niż określona w ust. 3 były dokonywane czynności procesowe, czas trwania postępowania przygotowawczego liczy się od dnia pierwszej czynności, co określa się w postanowieniu o wyłączeniu sprawy, o którym mowa w ust. 1.

5. W wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, wydaje się, z zastrzeżeniem ust. 3, postanowienie o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia.

6. Sprawy wyłączone prowadzi się w jednostce, w której wydano postanowienie o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1, chyba że przekazanie wyłączonej sprawy innej jednostce w istotny sposób przyczyni się do przyspieszenia lub usprawnienia postępowania przygotowawczego w tej sprawie.”;

24) § 63 otrzymuje brzmienie:

1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1282 i 1436 oraz z 2014 r. poz. 85 i 384.

„§ 63. Jeżeli zachodzi potrzeba pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności karnej, prokurator prowadzący śledztwo, po dokonaniu niezbędnych czynności dowodowych, występuje do prokuratora bezpośrednio przełożonego o skierowanie do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na ściganie. O skierowaniu wniosku zawiadamia się przełożonego dyscyplinarnego prokuratora, którego dotyczy wniosek.”;

25) po § 63 dodaje się § 63a i 63b w brzmieniu:

„§ 63a. Prokurator wyraża zgodę na cofnięcie wniosku o ściganie lub odmawia jej wyrażenia w drodze zarządzenia.

§ 63b. Zarządzenie prokuratora w prowadzonym lub nadzorowanym przez niego postępowaniu przygotowawczym może być wydane ustnie, jeżeli nie przysługuje na nie zażalenie. O wydaniu takiego zarządzenia prokurator sporządza w aktach podręcznych adnotację.”;

26) § 64 otrzymuje brzmienie:

„§ 64. Prokurator przyjmuje ustne zawiadomienie o przestępstwie w sprawach, o których mowa w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k. niezależnie od właściwości miejscowej.”;

27) po § 64 dodaje się § 64a-64d w brzmieniu:

„§ 64a. Prokurator jest obowiązany nadać bieg sprawie niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu lub otrzymania pisemnego zawiadomienia o przestępstwie.

§ 64b. Wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać Policji lub innemu uprawnionemu organowi albo organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawić je bez biegu. W razie niepotwierdzenia się okoliczności wskazanych w treści anonimowego zawiadomienia pozostawia się je bez biegu i bez wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa albo dochodzenia.

§ 64c. Śledztwo albo dochodzenie wszczęte w sprawie prowadzi się w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w jego toku.

§ 64 d. Forma śledztwa obowiązuje w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w czasie jego trwania, objętych jednym postępowaniem ze względu na łączność podmiotową lub przedmiotową albo podmiotowo-przedmiotową; dotyczy to również spraw poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wyłączonych do odrębnego postępowania, z zastrzeżeniem § 61a ust. 5.”;

28) w § 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie zachodzą przesłanki z art. 315 § 2 k.p.k., prokurator może zastrzec, że dopuszczenie stron do udziału w czynnościach śledczych wymaga jego zgody, o ile jest to konieczne dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania lub prawnie chronionego interesu osób trzecich.”;

29) po § 66 dodaje się § 66a i 66b w brzmieniu:

„§ 66a. W razie przejęcia dochodzenia do śledztwa okres śledztwa liczy się od dnia wydania postanowienia o jego wszczęciu, przy czym czasu trwania dochodzenia nie wlicza się do okresu śledztwa.

§ 66b. Jeżeli zachodzi potrzeba przedłużenia czasu trwania dochodzenia, wniosek o przedłużenie czasu trwania dochodzenia, wraz z aktami sprawy, przedkłada się nie później niż na 7 dni przed upływem terminu dochodzenia właściwemu prokuratorowi.”;

30) § 70 otrzymuje brzmienie:

„§ 70. W przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez osoby wymienione w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k., czynności wymienione w art. 308 § 1 k.p.k. przeprowadzane są, w miarę możliwości, przy udziale prokuratora.”;

31) w § 82 uchyla się ust. 1 i 2;

32) w § 84 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, występuje prokurator, który prowadzi lub nadzoruje śledztwo.”;

33) po § 86 dodaje się § 86a w brzmieniu:

„§ 86a. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany po raz pierwszy.

2. Jeżeli sąd lub inny uprawniony organ zwraca się o wydanie z aresztu śledczego tymczasowo aresztowanego w celu uczestniczenia w czynnościach procesowych w innej sprawie lub o udzielenie zgody na przeprowadzenie czynności procesowych z udziałem podejrzanego na terenie aresztu śledczego, a dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, prokurator udziela zgody na doprowadzenie lub na udział w czynnościach na terenie aresztu śledczego.

3. O udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 2, zawiadamia się na piśmie nie później niż na 7 dni przed mającym nastąpić wydaniem lub przeprowadzeniem

czynności administrację aresztu śledczego, w którym podejrzany przebywa. W przypadku nieudzielenia zgody zawiadamia się o tym organ żądający, ze wskazaniem, kiedy doprowadzenie lub przeprowadzenie czynności będzie mogło nastąpić.”;

34) w dziale III w rozdziale 3 w oddziale 2 po § 93 dodaje się § 93a w brzmieniu:

„§ 93a. Wydając postanowienie o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym prokurator występuje do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania podejrzanego.”;

35) w dziale III w rozdziale 3 w oddziale 3 po § 95 dodaje się § 95a i § 95b w brzmieniu:

„§ 95a. W postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie oraz wskazuje się składniki majątkowe podlegające zajęciu.

§ 95b. Zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny, środków karnych i kosztów sądowych powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary, środków karnych i kosztów sądowych.”;

36) § 101 otrzymuje brzmienie:

„§ 101. 1. Jeżeli do czasu zakończenia śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym wobec jednego z nich zachodzi przeszkoda uzasadniająca zawieszenie postępowania, przed sporządzeniem aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania albo wniosku przewidzianego w art. 324 § 1 k.p.k. należy wyłączyć sprawę tego podejrzanego do odrębnego postępowania.

2. W przypadku gdy wobec podejrzanych działających wspólnie odrębne postępowanie ograniczyłoby w sposób znaczny możliwość wyjaśnienia okoliczności sprawy, przeszkoda, o której mowa w ust. 1, po stronie jednego z podejrzanych może być podstawą zawieszenia postępowania w całości.”;

37) w dziale III w rozdziale 5 po § 105 dodaje się § 105a-105c w brzmieniu:

„§ 105a. Umarzając śledztwo albo dochodzenie na podstawie art. 322 k.p.k. jako przyczynę umorzenia można dodatkowo wskazać:

- 1) niewykrycie sprawcy przestępstwa;
- 2) okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa;
- 3) brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu albo w objęciu ściganiem z urzędu.

§ 105b. 1. Śledztwo albo dochodzenie może być umorzone w całości lub w części. Umorzenie w części może dotyczyć osób, zarzuconych czynów lub zdarzeń objętych postępowaniem.

2. Jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzuconego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania.

§ 105c. 1. W rozstrzygnięciu (sentencji) postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy przytoczyć opis czynu w postaci ustalonej w toku postępowania, odpowiadającą mu kwalifikację prawną, a także przyczynę i podstawę prawną umorzenia.

2. W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy wymienić osoby, przeciwko którym toczyło się postępowanie, oraz zarzuty albo zdarzenia będące jego przedmiotem, zwięźle przedstawić czynności, jakich dokonano, i poczynione ustalenia, ocenić zebrane dowody oraz wskazać podstawy faktyczne i prawne, które zadecydowały o umorzeniu.”;

38) po § 108 dodaje się § 108a w brzmieniu:

„§ 108a. Przekazanie tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu następuje równocześnie z przesłaniem aktu oskarżenia. O przesłaniu aktu oskarżenia i przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu powiadamia się dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.”;

39) § 113 i 114 otrzymują brzmienie:

„§ 113. Podjąć na nowo umorzone postępowanie przygotowawcze może prokurator, który wydał lub zatwierdził postanowienie o jego umorzeniu, a także prokurator jednostki wyższego stopnia, który przejmuje sprawę do dalszego prowadzenia, chyba że ze względu na rodzaj sprawy lub jej związek z innym prowadzonym postępowaniem uzasadnione jest dalsze prowadzenie postępowania przez dotychczasową jednostkę organizacyjną prokuratury. Prokurator, który wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo jego umorzeniu, może wyłączyć się od dalszego prowadzenia sprawy.

2. W przypadku, gdy postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego podjął Prokurator Generalny lub prokurator wykonujący czynności w Prokuraturze Generalnej postępowanie prowadzone jest w

jednostce organizacyjnej prokuratury, w której dotychczas prowadzone było umorzone postępowanie.

3. O podjęciu na nowo i o wznowieniu umorzonego postępowania zawiadamia się pokrzywdzonego oraz instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a o wznowieniu również podejrzanego.

§ 114. 1 Pismo zawierające żądanie wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo o jego umorzeniu, jeżeli nie uzasadnia wszczęcia lub podjęcia na nowo umorzonego postępowania, pozostawia się bez rozpoznania. Odpowiedzi składającemu pismo udziela kierownik jednostki, w której wydano lub zatwierdzono postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania albo o jego umorzeniu.

2. W przypadku złożenia ponownego wniosku w tym przedmiocie, właściwy prokurator, nie uwzględniając żądania, przekazuje pismo prokuratorowi nadrzędnemu nad tym, który wydał lub zatwierdził postanowienie. Jeżeli wniosek nie zawiera żadnych nowych okoliczności podważających zasadność podjętej decyzji, prokurator nadrzędny udziela składającemu pismo odpowiedzi, informując go o braku podstaw do wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego. Odpowiedź powinna zawierać informację o pozostawieniu bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione nowe okoliczności, podważające zasadność prawomocnego postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego.

3. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadrzędnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia w trybie art. 327 § 2 k.p.k. powinno zawierać także informację o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione w nich nowe okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

4. Jeżeli pismo zawiera wniosek o wydanie postanowienia przewidzianego w art. 328 k.p.k. lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo wraz z aktami i stosownym wnioskiem prokuratora apelacyjnego przekazuje się Prokuraturze

Generalnej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 328 k.p.k. podpisuje dyrektor lub zastępca dyrektora właściwego departamentu Prokuratury Generalnej.”;

40) po § 115 dodaje się § 115a w brzmieniu:

„§ 115a. Spostrzeżenia i uwagi dotyczące sposobu prowadzenia postępowania przygotowawczego, wynikające z nadzoru, prokurator sprawujący nadzór przekazuje kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Policji albo kierownikowi jednostki organizacyjnej innego uprawnionego organu, a w rażących przypadkach niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, występuje do przełożonego funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego.”;

41) § 117 otrzymuje brzmienie:

„§ 117. 1. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku, prokurator przedstawia je niezwłocznie właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

2. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 1, prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji albo innemu uprawnionemu organowi sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.”;

42) w § 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. We wniosku wskazuje się dokładny adres jednostki wraz z numerami telefonu i telefaksu, sygnaturę sprawy, dane personalne i adresy podejrzanych i świadków, z których udziałem mają być przeprowadzone czynności, a także określa się zwięźle stan faktyczny sprawy ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu, którego postępowanie dotyczy, oraz wskazuje czynności wraz z uzasadnieniem konieczności ich przeprowadzenia.”;

43) § 123 i 124 otrzymują brzmienie:

„§ 123. 1. Jeżeli umowa międzynarodowa lub porozumienie przewidują bezpośrednią wymianę wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych, wniosek taki powinien być zaadresowany do odpowiedniej jednostki prokuratury lub innego właściwego organu za granicą i powoływać się na postanowienia stosowanej umowy lub porozumienia.

2. Jeżeli umowa o obrocie prawnym nie przewiduje bezpośredniej wymiany wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych lub jeśli względy szczególne za tym przemawiają wniosek taki przesyła się w dwóch egzemplarzach do Prokuratury Generalnej, która przesyła go do właściwego organu państwa obcego.

§ 124. Wniosek o przesłuchanie obywatela polskiego, w charakterze podejrzanego, świadka lub biegłego, prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy może przesłać bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego.”;

44) § 126 otrzymuje brzmienie:

„§ 126. Doręczanie pism osobom przebywającym na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie.”;

45) § 129 otrzymuje brzmienie:

„§ 129. 1. Czynności w ramach pomocy prawnej powinny być przeprowadzone przez prokuratora właściwej prokuratury apelacyjnej, prokuratora właściwej prokuratury okręgowej albo prokuratora właściwej prokuratury rejonowej pod nadzorem służbowym prokuratury okręgowej.

2. Protokoły z czynności przeprowadzanych w ramach realizacji wniosku sporządza się w języku polski, pismem maszynowym, bez skrótów i poprawek, i opatruje pieczęcią urzędową, ich oryginały przekazuje się stronie wzywającej, zaś odpisy pozostawia się w aktach podręcznych prokuratora.”;

46) uchyla się § 130;

47) w dziale IV w rozdziale 2 po § 132 dodaje się § 132a w brzmieniu:

„§ 132a. W przypadku przejęcia przez polskie organy wymiaru sprawiedliwości ścigania karnego na podstawie wniosku skierowanego przez państwo obce, o którym mowa w art. 590 § 1 k.p.k., po zakończeniu postępowania, odpis prawomocnej decyzji należy przesłać bezpośrednio zagranicznemu organowi sądowemu lub za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, gdy taki tryb porozumiewania się wynika z umowy międzynarodowej.”;

48) w § 133 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku akt przekazywanych za granicę za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, należy przygotować dwa egzemplarze odpisów, o których mowa w ust. 2,

oraz w razie wątpliwości uzgodnić z Prokuraturą Generalną sposób przekazywania dowodów rzeczowych.”;

49) § 134 otrzymuje brzmienie:

„§ 134. Do akt sprawy przekazywanego postępowania karnego należy dołączyć udokumentowany wniosek pokrzywdzonego o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, o ile taki wniosek został złożony.”;

50) § 139 otrzymuje brzmienie:

„§ 139. Wniosek o wydanie osoby ściganej prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy przesyła do Prokuratury Generalnej w dwóch egzemplarzach, wraz z załącznikami w celu nadania dalszego biegu.”;

51) w § 141 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O wyjaśnienie wątpliwości w przedmiocie obywatelstwa osoby objętej wnioskiem państwa obcego o ekstradycję należy zwracać się do właściwego urzędu, a w przypadku stwierdzenia, że uzyskanie dowodów obywatelstwa polskiego nastąpiło z naruszeniem prawa, występuje się o unieważnienie właściwych dokumentów.”;

52) § 143 otrzymuje brzmienie:

„§ 143. Poza przypadkami określonymi w art. 586 § 1 i art. 613 § 1 k.p.k. oraz gdy nie nastąpiło pouczenie o treści art. 138 k.p.k., doręczenie pisma stronie i osobie składającej poręczenie majątkowe, a przebywającej na terytorium państwa z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie; osobie przebywającej na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska nie ma zawartej umowy o obrocie prawnym, doręcza się pismo wraz z tłumaczeniem przesyłką pocztową za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.”;

53) w § 144 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania w odniesieniu do obywateli państw obcych prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy wysyła pisemne zawiadomienie bezpośrednio do właściwego terytorialnie urzędu konsularnego lub do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego. W odniesieniu do obywateli państw obcych z którymi Rzeczpospolita Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, oraz osób korzystających z prawa azylu, zawiadomienie kieruje się do właściwej w sprawach konsularnych komórki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.”;

54) § 145 otrzymuje brzmienie:

„§ 145. 1. Prokurator apelacyjny lub prokurator okręgowy bezzwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, właściwą w sprawach protokołu dyplomatycznego komórkę organizacyjną podległą ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych o wszczęciu postępowania karnego, dotyczącego osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego.

2. Odpis decyzji kończącej postępowanie karne doręcza osobie korzystającej z immunitetu dyplomatycznego właściwa w sprawach protokołu dyplomatycznego komórka organizacyjna podległa ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych na wniosek Prokuratury Generalnej.”;

55) w § 146:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, a istnieje podejrzenie, że osoba ścigana może przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego, odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF wraz z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych, w formacie PDF, w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS. Przepis § 162 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przejęcia osoby ściganej przekazywanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nakazu dokonuje właściwy prokurator po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo po uzgodnieniach za pośrednictwem Prokuratury Generalnej albo punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej.”;

56) uchyla się § 148;

57) w § 156 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wskazanie osoby do kontaktu ze wskazaniem jej numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;”;

58) uchyla się § 164;

59) w § 166 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) wyznacza się prokuratora, który w danej sprawie prowadził postępowanie przygotowawcze lub był jej współreferentem, nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził akt oskarżenia. Wyznaczenie innego prokuratora jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych przypadkach; wyznacza się wówczas prokuratora dobrze zaznajomionego ze sprawą.”;

60) § 171 otrzymuje brzmienie:

„§ 171. Do udziału w postępowaniu przed sądem odwoławczym, w którym bierze udział prokurator prokuratury rejonowej na podstawie decyzji o której mowa w § 8 ust. 2 lub prokuratura okręgowa na podstawie decyzji, o której mowa w § 9 ust. 2 wyznacza się prokuratora, który mógł zostać wyznaczony na podstawie § 166 do udziału w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.”;

61) § 180 otrzymuje brzmienie:

„§ 180. Prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, gdy sąd pierwszej lub drugiej instancji rozstrzyga w przedmiocie:

- 1) odroczenia wykonania kary oraz warunkowego zawieszenia wykonania kary,
 - 2) wykonania kary pozbawienia wolności po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego lub zakładu leczenia odwykowego,
 - 3) zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej oraz odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia,
 - 4) udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego oraz uchylecia takiego zezwolenia,
 - 5) warunkowego przedterminowego zwolnienia
- jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub innymi szczególnymi okolicznościami.”;

62) po § 182 dodaje się § 182a w brzmieniu:

„§ 182a. Niedopuszczalne jest składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie próśby o ułaskawienie bez dalszego biegu, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny na podstawie art. 567 § 1 i 2 k.p.k.”;

63) w § 193 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed wytoczeniem powództwa, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się § 192.”;

64) po § 193 dodaje się § 193a-193d w brzmieniu:

„§ 193a. 1. Zgłoszenie udziału prokuratora w postępowaniu sądowym jest wskazane zwłaszcza w sprawach:

1) których okoliczności wskazują na to, że postępowanie dotyczy oświadczenia woli złożonego dla pozorów lub dla ukrycia innej czynności prawnej albo że strony mają na celu obejście ustawy;

2) przeciwko Skarbowi Państwa, jednostce samorządu terytorialnego lub innej właściwej osobie prawnej o naprawienie szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej;

3) o stwierdzenie nieważności czynności prawnej skutkującej przeniesieniem własności lub obciążeniem nieruchomości;

4) dotyczących ochrony dóbr kultury oraz ochrony praw autorskich lub praw pokrewnych;

5) o zwolnienie od egzekucji przedmiotów majątkowych zajętych w postępowaniu karnym lub postępowaniu o przestępstwo skarbowe, chyba że prokurator jest jednym z pozwanych;

6) dotyczących ochrony rodziny;

7) o naprawienie szkody na osobie lub mieniu wyrządzonej szczególnie drastycznym działaniem sprawcy;

8) dotyczących ochrony środowiska naturalnego.

2. Prokurator zgłasza udział w sprawie, w której sąd zawiadomił go, na podstawie art. 59 k.p.c., że uważa jego udział za potrzebny; niezgłoszenie udziału w takiej sprawie może nastąpić tylko w wyjątkowych przypadkach.

§193b. Wytoczenie przez prokuratora powództwa w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego jest wskazane zwłaszcza wtedy, gdy osoba uprawniona wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego, nieporadności lub z innych wyjątkowych przyczyn nie jest w stanie samodzielnie dochodzić swoich roszczeń albo bezpodstawnie uchyla się od tego ze szkodą dla interesu społecznego lub ważnego interesu prywatnego.

§ 193c. Udział prokuratora w postępowaniu z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego jest wskazany zwłaszcza w sprawach:

1) o unieważnienie oraz o ustalenie istnienia albo nieistnienia małżeństwa;

2) o zaprzeczenie ojcostwa lub macierzyństwa oraz o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa;

- 3) o przysposobienie przez cudzoziemców lub obywateli polskich mających miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu za granicą;
- 4) o rozwiązanie przysposobienia;
- 5) o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką;
- 6) o pozbawienie władzy rodzicielskiej;
- 7) o orzeczenie zakazu utrzymywania kontaktów z dzieckiem.

§ 193d. W sprawach ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych wniesienie przez prokuratora pozwu albo odwołania do sądu oraz zgłoszenie jego udziału w postępowaniu sądowym jest wskazane zwłaszcza wtedy, gdy:

- 1) skutek rażącego naruszenia prawa został narażony ważny interes pracownika, grupy pracowników lub ubezpieczonego albo sprawa wywołała poruszenie opinii publicznej lub ma charakter precedensowy;
- 2) pracownik lub ubezpieczony wskutek nieporadności lub z innych wyjątkowych przyczyn nie jest w stanie samodzielnie dochodzić swoich praw;
- 3) rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z dyskryminacją w zatrudnieniu lub ujawnieniem przez pracownika przestępstwa w zakładzie pracy albo z wyrażoną przez niego uzasadnioną krytyką zakładu pracy lub osób pełniących w tym zakładzie funkcje kierownicze;
- 4) skutek rażących zaniedbań zakładu pracy pracownik nie otrzymał należnego świadczenia z ubezpieczenia społecznego albo świadczenia z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.”;

65) po § 195 dodaje się § 195a w brzmieniu:

„§ 195a. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ustawy o prokuraturze, przeprowadza się tylko wtedy, gdy jest to niezbędne do zajęcia stanowiska w przedmiocie zainicjowania postępowania przed sądem lub zgłoszenia w nim udziału. W takim przypadku nie przesłuchuje się stron czynności prawnej.”;

66) w § 196 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prokurator okręgowy sporządza i wnosi skargi wymienione w ust. 1 tylko w sprawach, w których postępowanie zakończone zaskarżonym orzeczeniem zostało zainicjowane przez niego albo podległego prokuratora rejonowego lub toczyło się z udziałem tych prokuratorów.”;

67) w dziale XI po § 196 dodaje się § 196a i 196b w brzmieniu:

„§ 196a. 1. Prokurator inicjuje postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądem administracyjnym oraz bierze udział w tych postępowaniach, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, a w szczególności, gdy naruszenie prawa lub bezczynność organu narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej lub interes społeczny.

2. Prokurator może odmówić stronie postępowania administracyjnego podjęcia czynności, jeżeli przysługują jej środki odwoławcze lub skarga do sądu administracyjnego albo wnioski o wznowienie postępowania lub wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy właściwy organ nadzoru podjął z urzędu czynności w celu przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

4. Jeżeli w sprawie można wnieść zarówno skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, jak i sprzeciw, wyboru jednego z tych środków dokonuje się z uwzględnieniem potrzeby szybkiego i skutecznego załatwienia sprawy.

§ 196b. 1. Z zastrzeżeniem ust. 3 oraz § 198 ust. 1 i art. 199, sprawy prowadzone w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym, należą do zakresu działania prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, na których obszarze właściwości wszczęto albo powinno być wszczęte postępowanie administracyjne.

2. W razie sporu sprawą zajmuje się ta jednostka organizacyjna, właściwa według ust. 1, w której wcześniej zarejestrowano sprawę.

3. Jeżeli sprawa jest szczególnie zawiła, prokurator rejonowy albo prokurator okręgowy może przedstawić akta sprawy lub inne materiały z wnioskiem o jej przejęcie odpowiednio prokuratorowi okręgowemu albo prokuratorowi apelacyjnemu.”;

68) § 197 otrzymuje brzmienie:

„§ 197. Sprzeciw i skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawach, o których mowa w § 198 ust. 2, oraz skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego wnosi odpowiednio prokurator okręgowy albo prokurator apelacyjny. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepis § 198 ust. 1.”;

69) w § 200 uchyla się ust. 2;

70) po § 200 dodaje się § 200a w brzmieniu:

„§ 200a. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ustawy o prokuraturze, przeprowadza się tylko wtedy, gdy dowody zebrane w postępowaniu administracyjnym

lub zawarte w aktach postępowania karnego albo inne materiały nie wystarczają do oceny, czy doszło do naruszenia prawa przez organ administracji publicznej.”;

71) § 202-205 otrzymują brzmienie:

„§ 202. 1. Skargi i wnioski rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od daty ich wpływu.

2. Skargi i wnioski dotyczące prokuratorów, w zakresie, w którym są oni niezależni, nie podlegają rozpatrzeniu. Prokurator kierujący jednostką, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia wnoszącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi lub wniosku.

3. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu, prokurator kierujący jednostką niezwłocznie przekazuje skargę lub wniosek do akt postępowania, którego dotyczy, zawiadamiając o tym wnoszącego.

4. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy treści czynności prokuratora jeszcze niedokonanych, należących do zakresu, o którym mowa w § 2, podlega niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczy.

5. Jeżeli skarga lub wniosek zawiera treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe, pozostawia się je bez rozpatrzenia, zawiadamiając wnoszącego o przyczynie pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia, chyba że skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu.

§ 203.1 Skargi lub wnioski dotyczące prokuratora rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony.

2. Prokurator kierujący jednostką rozpatruje skargi lub wnioski dotyczące urzędników i innych pracowników.

§ 204. Skargę lub wniosek, w zakresie w jakim, zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, prokurator kierujący jednostką przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. O sposobie rozpatrzenia skargi rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz prokuratora, który przekazał mu skargę lub wniosek.

§ 205. Ponowne złożenie skargi lub wniosku w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, o czym powiadamia się wnoszącego.”;

72) po § 205 dodaje się § 205a w brzmieniu:

„§ 205a. W zakresie nieuregulowanym do skarg i wniosków stosuje się przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195).”;

73) § 208 otrzymuje brzmienie:

„§ 208. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem § 88 ust. 1-3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury ma na celu dostosowanie mającego wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. poz. 1218) względem występujących zjawisk i mechanizmów w organizacji prokuratury i potrzeb. Przedstawione przez Prokuraturę Generalną⁸ dane o przewidywanym obciążeniu jednostek prokuratury nakazują zmodyfikowanie niektórych rozwiązań przyjętych w mającym wejść w życie rozporządzeniu, celem zapewnienia większej efektywności pracy prokuratury na wszystkich szczeblach organizacyjnych.

Mając na względzie konieczność zapewnienia jak najlepszego wykorzystania możliwości, jakie dawać może Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w perspektywie efektywności zarządzania, Ministerstwo Sprawiedliwości przygotowało projekt, który z jednej strony pozostawia model zarządzania prokuraturą i rozwiązania określone w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a z drugiej, poprzez wprowadzenie elementów umożliwiających bardziej elastyczną organizację jednostek prokuratury, czy ograniczenie części zadań realizowanych przez jednostki, w jeszcze większym stopniu podnosi efektywność prokuratury.

Przechodząc do uzasadnienia poszczególnych zmian w przepisach rozporządzenia, należy na wstępie podać propozycję zmian w zakresie określenia wewnętrznego podziału jednostek na różnych szczeblach. Proponuje się zatem, by podział na komórki organizacyjne w danej jednostce na szczeblu Prokuratury Generalnej i prokuratur apelacyjnych określany był przez Prokuratora Generalnego, jako konsekwencja jego hierarchicznego umocowania, zaś w zakresie prokuratur rejonowych i prokuratur okręgowych, kompetencja ta przyznana była Prokuratorowi Apelacyjnemu. Propozycja ta pozwoli zapewnić większą spójność w ogólnych ramach prokuratury, przy pozostawieniu rozwiązań konstrukcyjnych przyjętych

⁸ Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Prokuratora Generalnego, mający wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. regulamin oznaczyłby wzrost spraw w prokuraturach okręgowych do 59 930 spraw rocznie, a w prokuraturach apelacyjnych do 44 595 spraw rocznie.

w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Opisywane zmiany ujęte są w projektowanej zmianie w § 4 w ust. 3a. Jednocześnie w § 4 proponuje się usunięcie ust.1, co jest konsekwencją rozwiązań przyjętych w ust. 3a rozporządzenia.

W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono również zmianę (w § 8 rozporządzenia) w zakresie opisu wykonywanych przez powszechne jednostki prokuratury zadań. Pozostawiając podział i zakres zadań określonych w pozostającym w okresie vacatio legis rozporządzeniu, proponuje się wprowadzenie zasady, w myśl której referent – prokurator rejonowy – uczestniczy w postępowaniu odwoławczym w sądzie okręgowym, tylko wtedy, jeśli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania. Przepis ten z jednej strony pozwoli na znaczące odciążenie prokuratur rejonowych, a z drugiej – poprzez stworzenie możliwości przełamania tej zasady – na obecność prokuratora rejonowego w tych sytuacjach, w których np. ze względu szczególne skomplikowanie lub specyfikę sprawy jego obecność w postępowaniu odwoławczym jest pożądana. Decyzja o tym, w których sprawach w postępowaniu odwoławczym bierze udział prokuratura rejonowa podejmuje prokurator okręgowy na wniosek prokuratora rejonowego. Podobna konstrukcja została w zakresie obowiązków prokuratury okręgowej, co zostało odzwierciedlone w w projektowanym § 8 ust. 3a rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zawiera również propozycje zmiany brzmienia przepisów opisujących charakter zadań prokuratury okręgowej i apelacyjnej w stosunku do brzmienia katalogu określonego w rozporządzeniu z dnia 11 września 2014 r. W zakresie § 9 Regulaminu, opisującego zadania prokuratury okręgowej, proponuje się, by przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu były prowadzone lub pozostawały przedmiotem nadzoru prokuratury okręgowej, jeżeli dotyczyły one mienia znacznej wartości, zaś zgodnie z lit. c, w zakresie dotyczącym czynu zabronionego, o którym mowa w art. 286 k.k. i 287 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., prokuratura okręgowa prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w przypadku spełnienia przesłanki mienia wielkiej wartości tj. powyżej 1 mln złotych. Katalog ten zamykają przestępstwa z art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.), przestępstwa z art. 56a i 57-60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), przestępstwa z art. 43 i 44 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe.

Usunięcie z katalogu zadań pozostających we właściwości prokuratury okręgowej przestępstw seksualnych (tj. art. 197-art. 200 k.k.) wiąże się ze szczególną sytuacją pokrzywdzonego takim przestępstwem, co nakazuje zminimalizować zbędne wysiłki podejmowane przez taką osobę w relacjach w organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości. Dlatego też z uwagi na dotyczącą wielu osób konieczność pokonywania znacznych odległości dzielących pokrzywdzonego od prokuratury okręgowej, proponuje się, by sprawy te prowadzone były przez prokuratury rejonowe.

Podobną korektę wprowadzono również w § 10 rozporządzenia w zakresie opisu zadań prokuratur apelacyjnych. Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu prokuratura apelacyjna prowadzi i nadzoruje postępowania przygotowawcze w następujących sprawach. Obok spraw o charakterze terrorystycznym, prokuratura apelacyjna zajmuje się również zorganizowaną przestępczością mającą na celu popełnianie poważnych przestępstw kryminalnych i gospodarczych – w tym zakresie wykorzystana jest konstrukcja z art. 258 § 1 k.k., określającego charakter i cele zorganizowanej grupy przestępczej. Katalog zadań uzupełniony jest zgodnie z projektowanymi zmianami o poważne przestępstwa korupcyjne lub o przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przy czym w tym drugim przypadku – wzorem § 9 pkt 1 lit. c – sięga się tu po przesłankę mienia o wielkiej wartości.

Zachowanie istoty konstrukcji przyjętej w mającym wejść w życie rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości przy jednoczesnym umożliwieniu odciążenia danego szczebla jednostek prokuratury od pewnej grupy zadań wpisuje się idee przyświecającą zarówno wyżej wymienionemu rozporządzeniu, jak i niniejszemu projektowi, zmaksymalizowania efektywności prokuratury poprzez umiejętny podział obowiązków i pracy.

Skreślenie § 14 rozporządzenia wynika z przekonania, że przepis ten, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 11 września 2014 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury powiela w tym zakresie regulacje ustawowe, jak również uprawnienia, o których mowa w § 24 rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zawiera również dodatkowe propozycje w zakresie organizacji pracy jednostek prokuratury. Jedną z tych zmian dotyczy projektowanego § 14a określającego charakter relacji prokuratora bezpośrednio przełożonego w stosunku do prokuratora podległego. Modyfikując opis instytucji konsultacji sprawy pomiędzy prokuratorem bezpośrednio przełożonym a prokuratorem podległym proponuje się m.in. aby polecenia i wytyczne zostały włączane się do akt głównych sprawy, a w czynnościach pomiędzy

prokuratorami zachowana być powinna droga służbowa. Rozwiązanie to, opisane dokładnie w projektowanym rozporządzeniu, zwiększa transparentność w zakresie działania jednostek prokuratury i pozwala na uniknięcie ewentualnych wpływów na niezależność

W § 16 preredagowaniu uległ przepis określający pozycję i kompetencje współreferenta sprawy. W przekonaniu projektodawcy proponowane brzmienie przepisu poszerza ramy tej instytucji, zakładając mniej sztywne i szczegółowe ujęcie tej problematyki. Projekt zachowuje ogólną konstrukcję tej funkcji współreferenta, opierając wprowadzone zmiany na potrzebie zmniejszenia obciążenia zbędnymi obowiązkami służbowymi, zaś usunięcie ust. 4 wiąże się z potrzebą usunięcia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie relacji tego przepisu do odpowiednich przepisów kodeksu postępowania karnego

W podobnym duchu korekcie uległ przepis § 17, określający tzw. zespół prokuratorski. Intencją projektodawcy jest z jednej strony uniknięcie zbyt sztywnych regulacji, utrudniających użyteczność takiego narzędzia, a jednocześnie stworzenie mechanizmów zapobiegających nadużyciom, które mogłyby być interpretowane jako konsekwencja obejścia delegacji ustawowej w przedmiotowym rozporządzeniu.

Zmianie w kierunku większej elastyczności i efektywności służył projektowany § 18 rozporządzenia. W dodawanym ust. 5a proponuje się, aby w wypadkach szczególnie uzasadnionych w wypadkach prokurator apelacyjny na wniosek kierownika jednostki mógł zwolnić prokuratora z obowiązku realizacji zadań, do których jest zobowiązany w związku z podziałem czynności prokuratorów dokonany przez kierownika jednostki. Zwolnienie takie musi jednak nastąpić w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia przez niego funkcji na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy. Przepis ten powinien być stosowany wyjątkowo, co podkreśla również ranga prokuratora okręgowego.

Następnie, w § 21 proponuje się dodanie przepis ust. 7, umożliwiający Prokuratorowi Generalnemu ustalanie, w drodze zarządzenia, podziału pomiędzy prokaturami rejonowymi, okręgowymi i apelacyjnymi obowiązków związanych z pełnieniem przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania. Rozwiązanie to umożliwia ponadto lepszy podział obowiązków w postaci pełnionych dyżurów tak, aby zapewnić płynność urzędowania, a jednocześnie wyposaża Prokuratora Generalnego w dodatkowe narzędzie pozwalające na oddziaływanie na funkcjonowanie jednostek prokuratury.

W § 23a dookreślono zadania prokuratorów pełniących funkcje kierownicze poprzez enumeratywne wskazanie katalogu ich obowiązków, celem zapewnienia prawidłowej i

sprawnej realizacji zadań służbowych przez podległych im prokuratorów i pracowników prokuratury oraz właściwej organizacji pracy w powierzonych im jednostkach organizacyjnych i komórkach organizacyjnych prokuratury m.in. poprzez odpowiedni dobór kadr, usprawnianie organizacji i techniki pracy prokuratury czy dbałość o równomierny rozkład zadań.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono grupę zmian w zakresie nadzoru prokuratorskiego. W § 24 wskazano, że Kierownik jednostki i zwierzchnik służbowy jest uprawniony ma możliwość żądania pisemnych informacji w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Rozwiązanie to z jednej strony w sposób znaczny ogranicza biurokrację, a z drugiej daje narzędzia gwarancyjne w tych sytuacjach, w których z uwagi np. na charakter postępowania jest to pożądane.

W § 26 dookreślono uprawnienia dla Prokuratora Generalnego do konsultowania z prokuratorem referentem sposobu prowadzenia postępowania w taki sposób, że nie może ono utrudniać biegu postępowania. W dodawanym ust. 1 wskazuje się, że prokurator sprawujący zwierzchni nadzór służbowy nie może rozstrzygać zażaleń na decyzje podjęte w toku nadzorowanego przez niego postępowania przygotowawczego, a do rozstrzygnięcia zażaleń w tej sprawie wyznacza się innego prokuratora. Wyłączenie takie jest uzasadnione tym, by te same osoby nie rozstrzygały odwołań w stosunku do własnych decyzji.

W § 29 wprowadzono szczególną kompetencję dla Prokuratora Generalnego. Zgodnie z projektowanym przepisem Prokurator Generalny może konsultować sposób prowadzenia sprawy z prokuratorem prowadzącym sprawę lub kierownikiem tej jednostki. Z przebiegu konsultacji prokurator prowadzący sprawę lub kierownik tej jednostki sporządzają notatkę. W ten sposób podkreślona została rola Prokuratora Generalnego, jako organu odpowiedzialnego za funkcjonowanie całej prokuratury, a jednocześnie zapewniono odpowiedni standard transparentności.

Z kolei zmiany w przepisach rozdziału 5 tj. § 43a-48 mają na celu właściwszy rozkład etatów przydzielanych przez Prokuratora Generalnego oraz dzielonych przez prokuratury apelacyjne i prokuratury okręgowe.

Projekt rozporządzenia doprecyzowuje rozwiązania w zakresie dysponowania środkami budżetami wskazując, w dodawanym § 54a, określając instytucję dysponenta budżetowego oraz dysponenta budżetowego drugiego stopnia, co pozwala na wypełnienie luki wynikającej z dotychczasowego stosunkowo lakonicznego brzmienia § 53 rozporządzenia.

Kolejne zmiany dotknęły przepisy dotyczące organizacji postępowania przygotowawczego. W projektowanym nowym § 58 proponuje się dodanie ust. 1a, zgodnie z którym przekazanie sprawy według właściwości miejscowej do innej jednostki nie będzie wymagało zarządzenia ani postanowienia, co ułatwia bardziej elastyczne wykorzystywanie jednostek prokuratury. Postanowienie jest natomiast wymagane w przypadku wyłączenia do prowadzenia w odrębnym postępowaniu sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny, co stanowi materię projektowanego § 61a. Przepis ten w sposób kompleksowy określa charakter tej instytucji, umożliwiając bardziej elastyczne, a tym samym efektywne organizowanie pracy w danych sprawach.

Proponuje się ponadto odpowiednie modyfikacje w rozdziale poświęconym wszczęciu śledztwa. Zgodnie z projektowanym § 64 prokurator przyjmuje ustne zawiadomienie o przestępstwie w sprawach, o których mowa w art. 309 pkt. 2 i 3 k.p.k., co następuje w sposób niezależny od właściwości miejscowej prokuratora. Proponowane przepisy § 64a - § 64a zawierają dokładny opis procesu wszczęcia śledztwa, a szerzej – wszelkich czynności podejmowanych na okolicznościach uzyskania zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Dzięki tym przepisom, doprecyzowującym regulacje z kodeksu postępowania karnego, zapewniony zostanie jednakowy standard w zakresie wszczęcia i przebiegu postępowania, co spełnia walor gwarancyjny dla obywateli w zakresie dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Zgodnie z projektowanymi przepisami wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać Policji lub innemu uprawnionemu organowi albo organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawić je bez biegu. W ramach szeregu zmian dążących do maksymalnej efektywności i ergonomiki działań powszechnych jednostek prokuratury proponuje się w ramach projektowanego § 64b, by w razie niepotwierdzenia się okoliczności wskazanych w treści anonimowego zawiadomienia pozostawia się je bez biegu i bez wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia.

Rozstrzygnięcie kwestii sposobu obliczania terminu okresu śledztwa wszczętego wskutek przejęcia dochodzenia do śledztwa stanowi materię projektowanych § 66a-66b. Tym samym problematyka ta nie będzie budziła wątpliwości interpretacyjnych – okres śledztwa

liczy się od dnia wydania postanowienia o jego wszczęciu, przy czym czasu trwania dochodzenia nie wlicza się do okresu śledztwa.

Zmniejszeniu obciążeń służbowych służy propozycja wykreślenia ust. 1 i 2 z § 82. Ponadto, obecne brzmienie Regulaminu w tym względzie może budzić wątpliwości w szczególności w relacji do art. 311 k.p.k., zgodnie z którym prokurator może powierzyć Policji przeprowadzenie śledztwa w całości lub w określonym zakresie albo dokonanie poszczególnych czynności śledztwa; z kolei Policja, w toku powierzonego śledztwa, może wystąpić z wnioskiem do prokuratora o przesłuchanie świadka, jeżeli jego zeznania mogą mieć szczególne znaczenie dla procesu. Tym samym § 82 w brzmieniu nadanym mającym wejść w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Regulaminem może budzić wątpliwości co do powielania regulacji ustawowej.

W zakresie przepisów o zakończeniu postępowania projekt rozporządzenia wyszczególnia przyczyny umorzenia śledztwa lub dochodzenia na podstawie art. 322 k.p.k. Zgodnie z projektowanym § 105a, jako przyczyny wskazać można w szczególności niewykrycie sprawcy przestępstwa, okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa czy też brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu albo w objęciu ściganiem z urzędu, przy czym jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania (§ 105b).

W rozporządzeniu proponuje się dodanie nowych regulacji do rozdziału poświęconego zabezpieczeniu majątkowemu. Intencją projektodawcy jest wyeliminowanie pojawiających się w praktyce sytuacji nadmiernego korzystania z przepisów rozdziału 32 Kodeksu postępowania karnego, co do zakresu zabezpieczenia majątkowego, pomimo niebudzącej wątpliwości wykładni tych przepisów. Zdarzają się bowiem przypadki stosowania zabezpieczenia majątkowego w celu zabezpieczenia potencjalnej grzywny ustalonej poprzez pomnożenie maksymalnej przewidzianej przez ustawę liczby stawek dziennych i maksymalnej dopuszczalnej wysokości stawki dziennej. Tymczasem, zgodnie z ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustawy, nieprawidłowe stosowanie art. 552a k.p.k. będzie rodziło odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia. Propozycja dodania przepisów § 95a-95b, zgodnie z którymi W postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie oraz wskazuje się składniki

majątkowe podlegające zajęciu a zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny, środków karnych i kosztów sądowych powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary, środków karnych i kosztów sądowych.

Proponuje się również bardziej szczegółowe ujęcie instytucji nadzoru procesowego prokuratora nad dochodzeniem. Zgodnie z projektowanym §115a. spostrzeżenia i uwagi dotyczące sposobu prowadzenia postępowania przygotowawczego, wynikające z nadzoru, prokurator sprawujący nadzór przekazuje kierownikowi właściwej jednostki organizacyjnej Policji albo kierownikowi jednostki organizacyjnej innego uprawnionego organu, a w rażących przypadkach niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, występuje do przełożonego funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego. Przepis ten dookreśla charakter nadzoru prokuratora nad prowadzonym postępowaniem przygotowawczym wyposażając go w wyraźne kompetencje władcze w zakresie wykonywania nadzoru.

W tym kontekście należy również odczytywać zmianę w § 117 w dodawanym ust. 2., zgodnie z którym przed przedstawieniem właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy wniosku zawierającego stanowisko co do zasadności zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji albo innemu uprawnionemu organowi sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.

Zmniejszeniu obciążeń służy propozycja zmiany w zakresie obowiązków prokuratora w postępowaniu wykonawczym. Zgodnie z treścią nowelizowanego § 180, prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub innymi szczególnymi jej okolicznościami. Propozycja ta pozwoli zmniejszyć ilość sytuacji, w których obecność taka jest konieczna pomimo braku realnej potrzeby uczestnictwa prokuratora.

Kolejna propozycja zawarta w projekcie w postaci nowego § 182a wpisuje się w nurt zmian mających na celu zwiększenie pozycji i efektywności Prokuratora Generalnego. Proponuje się, by składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie prośby o ułaskawienie bez dalszego biegu było niedopuszczalne, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny na podstawie art. 567 § 1 i 2 k.p.k.

Projekt rozporządzenia zawiera również szereg zmian w przepisach dotyczących spraw o charakterze międzynarodowym, związanych z przekazywaniem ścigania, ekstradycją,

pomocą prawną, czy właściwością jurysdykcyjną. Mają one w zasadniczej części charakter legislacyjno-redakcyjny, jak również porządkowy, dostosowując szereg rozwiązań do zmian w systemie prawa. Służą również, jak w przypadku § 156, ułatwieniu procedur i poprawieniu współpracy między właściwymi organami.

W celu zapewnienia skuteczniejszego realizowania zadań prokuratury w zakresie ochrony dobra publicznego tj. zadań związanych z udziałem prokuratora w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych, wprowadzono dodatkowe przepisy określające m.in. enumeratywnie określony katalog spraw, w których udział prokuratora jest wskazany. Katalog ten określony jest oddzielnie dla wyżej wymienionych kategorii spraw w przepisach § 193a-193d.

Proponuje się również dodanie przepisów materialnych określających przesłanki udziału prokuratora w postępowaniu administracyjnym i w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z dodawanym § 196a prokurator inicjuje postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądem administracyjnym oraz bierze udział w tych postępowaniach, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności, a w szczególności, gdy naruszenie prawa lub bezczynność organu narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej lub interes społeczny. Z kolei proponowany § 196b rozstrzyga kwestię właściwości, wskazując, że sprawy prowadzone w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym należą do zakresu działania prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, na których obszarze właściwości wszczęto albo powinno być wszczęte postępowanie administracyjne.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu rozszerzono przepisy o skargach i wnioskach (dział XIII), dostosowując je do specyfiki wniosków kierowanych do prokuratorów, a także dodając – w ramach ograniczania zbędnych obciążeń jednostek prokuratury – przepisy wskazujące m.in. że skargi i wnioski dotyczące prokuratorów, w zakresie, w którym są oni niezależni, nie podlegają rozpatrzeniu (§ 202), czy też, że ponowne złożenie skargi lub wniosku w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, przy czym o fakcie tym powiadamia się wnoszącego (§ 205).